

पास्ट , प्रेजेन्ट र फ्युचरलाई श्रेष्ठ बनाउने विधि

आज ग्रेट-ग्रेट ग्रेण्ड फादर र गड-फादरले आफ्ना अति मीठा, अति प्यारा बच्चाहरूलाई दिलबाट आशीर्वादले स्वागत गरिरहनु भएको छ। बापदादालाई थाहा छ— एक-एक सिकीलधा बच्चाहरू कति श्रेष्ठ, कति महान आत्मा छन्! हरेक बच्चाको महानता-पवित्रता बाबाको पासमा नम्बरवार पुगिरहन्छ। आजको दिन सबै विशेष नयाँ वर्ष मनाउनको लागि उमंग-उत्साहले आएका छन्। दुनियाँकाले यो दिन मनाउनको लागि निभेका दीप वा मैनबत्तीहरू बाल्छन्। तिनीहरूले बालेर मनाउँछन् तर बापदादाले बलेका अनगिन्ती दीपकहरूसँग नयाँ वर्ष मनाइरहनु भएको छ। निभेकालाई बाल्नुहुन्न र बालेर फेरि निभाउनु हुन्न। यस्ता लाखौंको संख्यामा बलेका रूहानी ज्योतिको संगठनको वर्ष मनाउनु— यो बाबा र तिमीहरू सिवाय अरु कसैले मनाउन सक्दैन। कति सुन्दर जगमगाएका दीपकहरूको रूहानी संगठनको दृश्य छ! सबैका रूहानी ज्योति एकटक, एकरस चम्किरहेका छन्। सबैको मनमा “एक बाबा”— यही लगनले रूहानी दीपकलाई जगमगाइरहेको छ। एक संसार छ, एक संकल्प छ, एकरस स्थिति छ— यही मनाउनु हो, यही बनेर बनाउनु हो। यो समय बिदाइ र बधाई दुवैको संगम हो। पुरानोलाई बिदाइ र नयाँलाई बधाई छ। यो संगमको समयमा सबै पुगेका छौं, त्यसैले पुरानो संकल्प र संस्कारको बिदाइको पनि बधाई छ र नयाँ उमंग-उत्साहले उडेकोमा पनि बधाई छ।

जुन प्रेजेन्ट छ त्यो केही समय पछि पास्ट हुन्छ। जुन वर्ष चलिरहेको छ, त्यो १२ बजे पछि पास्ट हुन्छ। अहिलेको समयलाई प्रेजेन्ट भनिन्छ र भोलिलाई फ्युचर (भविष्य) भनिन्छ। पास्ट, प्रेजेन्ट र फ्युचर— यी तीनैको खेल चलिरहन्छ। यी तीनै शब्दलाई यो नयाँ वर्षमा नयाँ विधिले प्रयोग गर्नु। कसरी? पास्टलाई सदा पास विद अनर भएर पास गर्नु। “पास्ट इज पास्ट” त हुनु नै छ तर कसरी पास गर्ने? भन्छौं नि— समय पास भयो, यो दृश्य पास भयो। तर पास विद अनर बनेर पास गर्यौं? बितेकोलाई बित्यो गर्यौं तर बितेकोलाई यस्तो श्रेष्ठ विधिले बित्यो गर्यौं जुन बितेकोलाई स्मृतिमा ल्याउँदा “वाह! वाह” को बोली दिलबाट निस्कियोस्? बितेकोलाई यसरी बित्यो बनायो जुन अरूले तिम्रो बितेको कथाबाट पाठ पढ्नु। तिम्रो बितेको कुरा यादगार-स्वरूप बनोस्, तिम्रो कीर्तन अर्थात् कीर्ति गाइरहन्। जसरी भक्ति मार्गमा तिम्रा कर्महरूका नै कीर्तन गाइरहन्छन्। तिम्रा कर्मका कीर्तनले अनेक आत्माहरूको अहिले पनि शरीर निर्वाह भइरहेको छ। यो नयाँ वर्षमा हरेक पास्ट संकल्प वा समयलाई यस्तो विधिले पास गर्नु। बुझ्यौं के गर्नु छ?

अब आऊ प्रेजेन्टमा (वर्तमानमा), प्रेजेन्टलाई यसरी प्राक्टिकलमा ल्याऊ, जुन हरेक प्रेजेन्ट घडी वा संकल्पले तिमी विशेष आत्माहरूद्वारा अन्यलाई कुनै न कुनै प्रेजेन्ट (सौगात) प्राप्त होस्। सबैभन्दा धेरै खुसी कुन समयमा हुन्छ? जब कसैबाट प्रेजेन्ट (सौगात) मिल्छ। जस्तोसुकै अशान्त होस्, दुःखी होस् वा चिन्तित होस् तर जब कसैले स्नेहले प्रेजेन्ट दिन्छ भने त्यसै घडी खुसीको लहर आउँछ। देखावटी प्रेजेन्ट होइन, दिलको होस्। सबैले प्रेजेन्टलाई (सौगात) सदा स्नेहको सूचक मान्छन्। प्रेजेन्ट दिएको चीजमा मूल्य “स्नेहको” हुन्छ, “चीजको” होइन। त्यसैले प्रेजेन्ट दिने विधिद्वारा उन्नति गर्दै जाऊ। बुझ्यौं? सहज छ वा मुश्किल छ? भण्डारा भरपुर छ नि वा प्रेजेन्ट दिँदा-दिँदा भण्डारा घट्छ? स्टक जम्मा छ नि? केवल एक सेकेण्डको स्नेहको दृष्टि, स्नेहको सहयोग, स्नेहको भावना, मीठो बोली, दिलको श्रेष्ठ संकल्पको साथ होस्, यी प्रेजेन्ट पर्याप्त छ। आजकल चाहे आपसमा ब्राह्मण आत्माहरू हुन्, चाहे तिम्रा भक्त आत्माहरू हुन्, चाहे तिम्रा सम्बन्ध-सम्पर्कका आत्माहरू हुन्, चाहे चिन्तित आत्माहरू हुन् सबैलाई यो प्रेजेन्टको आवश्यकता छ, अर्को प्रेजेन्टको होइन। यसको स्टक त छ नि? त्यसैले हरेक प्रेजेन्ट घडीलाई दाता बनेर प्रेजेन्टलाई पास्टमा परिवर्तन गरिदियो भने सबै आत्माहरूले दिलबाट तिम्रो कीर्तन गाइरहनेछन्। अच्छा।

फ्युचरलाई के गर्छौं? सबैले तिमीहरूसँग सोध्छन् नि— आखिर फ्युचर के छ? फ्युचरलाई आफ्नो फिचरले प्रत्यक्ष गर। तिम्रो फिचरले फ्युचरलाई प्रत्यक्ष गरौस्। फ्युचर कस्तो हुन्छ? फ्युचरको नयन कस्तो हुन्छ, फ्युचरको मुस्कान कस्तो हुन्छ, फ्युचरको सम्बन्ध कस्तो हुन्छ, फ्युचरको जीवन कस्तो हुन्छ— तिम्रो फौचर्सले यी सबै

कुरालाई साक्षात्कार गराओस्। दृष्टिले फ्युचरको सृष्टिलाई स्पष्ट गरोस्। “के होला”- यो प्रश्न समाप्त भएर “यस्तो हुन्छ” यसमा परिवर्तन होस्। “कस्तो” परिवर्तन भएर “यस्तो” होस्। फ्युचर हो नै देवता स्वरूप। देवतापनको संस्कार अर्थात् दातापनको संस्कार, देवतापनको संस्कार अर्थात् ताज, तख्तधारी बन्ने संस्कार। जसले देख्दा पनि तिनीहरूलाई तिमी ताज र तख्त अनुभव होस्। कुनचाहिँ ताज? सदा लाइट (हल्का) रहने र लाइटको (प्रकाशको) ताज। र सदा तिमी कर्मबाट, बोलीबाट रुहानी नशा र निश्चिन्तपनको अनुभव होस्। तख्तधारीको निशानी नै हो “निश्चिन्त” र “नशा”। निश्चित विजयीको नशा र निश्चिन्त स्थिति- यो हो बाबाको दिलतख्तनशीन आत्माको निशानी। जो आए पनि उसले यस्तो तख्तनशीन र ताजधारी स्थितिको अनुभव गरोस्- यो हो फ्युचरलाई फीचर्सद्वारा प्रत्यक्ष गर्नु। यस्तो नयाँ वर्ष मनाउनु अर्थात् बनेर बनाउनु। बुझ्यौ, नयाँ वर्षमा के गर्नु छ? तीन शब्दद्वारा मास्टर त्रिमूर्ति, मास्टर त्रिकालदर्शी र त्रिलोकीनाथ बन्नु छ। सबैले यही सोच्छन्- अब के गर्ने हो? हर कदमबाट- चाहे यादद्वारा, चाहे सेवाको हर कदमद्वारा, यी तीनै विधिद्वारा सिद्धि प्राप्त गरिरहनु।

नयाँ वर्षको उमंग-उत्साह त धेरै छ नि। डबल विदेशीहरूलाई डबल उमंग छ नि। नयाँ वर्ष मनाउँदा कति साधन अपनाउँछौ? तिनीहरूले साधन पनि विनाशी अपनाउँछन् र मनोरञ्जन पनि अल्पकालको गर्छन्। अहिले भर्खरै जलाउँछन्, अहिले भर्खरै निभाउँछन्। तर बापदादाले अविनाशी विधिद्वारा अविनाशी सिद्धि प्राप्त गर्ने बच्चाहरूसँग नयाँ वर्ष मनाइरहनु भएको छ। तिमीहरूले पनि के गर्छौ? केक काट्छौ, मैनाबती बाल्छौ, गीत गाउँछौ, ताली बजाउँछौ। यो रमाइलो पनि खुब गर, केही छैन। तर बापदादाले सदा अविनाशी बच्चाहरूलाई अविनाशी बधाई दिनुहुन्छ र अविनाशी बनाउने विधि बताउनुहुन्छ। साकारी दुनियाँमा साकारी उत्सव मनाएको देखेर बापदादा पनि खुसी हुनुहुन्छ किनकि यस्तो सुन्दर परिवार, जहाँ पूरा परिवार ताजधारी, तख्तधारी छन् र यति लाखौंको संख्यामा एकै परिवार छ, यस्तो परिवार सारा कल्पमा एकैपटक मिल्छ त्यसैले खुब नाच, गाऊ, मिठाई खाऊ। बाबा त बच्चाहरूलाई देखेर, भासना लिएर नै खुसी हुनुहुन्छ। सबैको मनको गीत कुनचाहिँ बज्छ? खुसीको गीत बजिरहेको छ। सदा “वाह! वाह!” को गीत गाऊ। वाह बाबा! वाह भाग्य! वाह मीठा परिवार! वाह श्रेष्ठ संगमको मनोरम समय! हरेक कर्म “वाह-वाह” छ। “वाह! वाह! को गीत गाइरहनु। बापदादा आज मुस्कुराइरहनु भएको थियो- कति बच्चाहरूले “वाह”! को गीतको सट्टा अरु नै गाउँछन्। त्यो पनि दुई शब्दको गीत छ, त्यो थाहा छ? यो वर्ष त्यो दुई शब्दको गीत नगाउनु। ती दुई शब्द हुन्- हवाई र आई (किन र म) धेरैजसोले, बापदादाले जब बच्चाहरूको टी.भी. हेर्नुहुन्छ तब बच्चाहरूले “वाह-वाह” को सट्टा धेरैजसोले “हवाई-हवाई” भनेको देख्नुहुन्छ। त्यसैले अब “हवाई” को सट्टा “वाह-वाह”! र “आई” को सट्टा “बाबा-बाबा” भन्नु। बुझ्यौ?

जो छौ जस्ता छौ फेरि पनि बापदादाका प्यारा छौ त्यसैले त सबै मिल्नको लागि दौडेर आएका छौ। अमृतबेला सबै बच्चाहरूले सदा यही गीत गाउँछन्- “प्यारा बाबा मीठा बाबा” र बापदादाले रिटर्नमा “प्यारा बच्चा, प्यारा बच्चा” भनेर गीत गाउनुहुन्छ। त्यसो त यो वर्ष न्यारा र प्याराको पाठ छ, तर पनि बच्चाहरूको स्नेहको आह्वानले बाबालाई पनि न्यारा दुनियाँबाट प्यारो दुनियाँमा ल्याउँछ। आकारी विधिमा यो सबै हेर्न आवश्यकता छैन। आकारी मिलनको विधिमा एउटै समयमा अनेक बच्चाहरूलाई बेहद मिलनको अनुभूति गराउनुहुन्छ। साकारी विधिमा फेरि पनि हदमा आउनु पर्छ। बच्चाहरूलाई चाहियो पनि के- मुरली र दृष्टि। मुरलीमा पनि मिल्नु नै त हो। अलग्गै बोले पनि चाहे साथमा बोले पनि भन्नुहुन्छ त त्यही करा। जुन संगठनमा भन्नुहुन्छ अलग्गै पनि त्यही भन्नुहुन्छ। फेरि पनि हेर पहिलो मौका डबल विदेशीहरूलाई नै मिलेको छ। यहाँका बच्चाहरूले १८ तारिख (१८ जनवरी) को प्रतीक्षा गरिरहेका छन् र तिमीहरूले पहिलो मौका लिइरहेका छौ। अच्छा। ३५-३६ देशका आएका छौ। यो पनि ३६ प्रकारको भोग भयो। ३६ को गायन छ नि। ३६ किसिमको भयो।

बापदादा सबै बच्चाहरूको सेवाको उमंग-उत्साह देखेर खुसी हुनुहुन्छ। जुन सबैले तन, मन, धन, समय, स्नेह र हिम्मतले सेवामा लगायौ, त्यसको बापदादाले पदमगुणा बधाई दिइरहनु भएको छ। चाहे यो समयमा सम्मुख छौ, चाहे आकार रूपमा सम्मुख छौ तर पनि बापदादाले सबै बच्चाहरूलाई सेवामा लगनमा मगन रहेकोमा बधाई दिइरहनु भएको छ। सहयोगी बन्यौ र सहयोगी बनायौ। त्यसैले सहयोगी बनेकोमा पनि सहयोगी बनाएकोमा पनि डबल बधाई। कति बच्चाहरूको सेवाका उमंग-उत्साहका समाचार र साथ-साथमा नयाँ वर्षको उमंग-उत्साहका कार्डहरूको माला बापदादाले गलामा लगाउनु भयो। जसले पनि कार्ड पठाएका छन्, तिनीहरूलाई बापदादाले

कार्डको रिटर्नमा रिगार्ड र लभ दुवै दिनुहुन्छ। समाचार सुनि-सुनि हर्षित हुनुहुन्छ। चाहे गुप्त रूपमा सेवा गर, चाहे प्रत्यक्ष रूपमा गर तर बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने सेवामा सदा सफलता छुँदछ। स्नेहले गरेको सेवाको रिजल्ट- सहयोगी आत्मा बन्नु र बाबाको कार्यमा समीप आउनु, यही सफलताको निशानी हो। सहयोगी आज सहयोगी हुन्छन्, भोलि योगी पनि बन्छन्। त्यसैले सहयोगी बनाउने विशेष सेवा जुन सबैले चारैतिर गर्यो, त्यसको लागि बापदादाले “अविनाशी सफलता स्वरूप भव” को वरदान दिइरहनु भएको छ। अच्छा।

जब तिम्रा प्रजा, सहयोगी, सम्बन्धीहरूको वृद्धि हुन्छ तब वृद्धि प्रमाण विधिलाई पनि परिवर्तन त गर्नु पर्छ नि। खुसी हुन्छौ नि, जे होस् वृद्धि भयो। अच्छा।

सर्व सदा स्नेही, सदा सहयोगी बनेर सहयोगी बनाउने, सदा बधाई प्राप्त गर्ने, सदा हर सेकेण्ड, हर संकल्पलाई श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ गायन-योग्य बनाउने, सदा दाता बनेर सबैलाई स्नेह र सहयोग दिने- यस्ता श्रेष्ठ, महान भाग्यवान आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार, संगमको गुडनाइट एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

विदेश सेवामा उपस्थित टिचर हरू प्रति अव्यक्त महावाक्य

निमित्त सेवाधारी बच्चाहरूलाई बापदादाले सदा “समान भव” को वरदानद्वारा अगाडि बढाइरहनु हुन्छ। बापदादाले सबै पाण्डवहरू, चाहे शक्तिहरू जति पनि सेवाको लागि निमित्त छन्, ती सबैलाई विशेष पदमोपदम भाग्यवान श्रेष्ठ आत्मा सम्झनुहुन्छ। सेवाको प्रत्यक्षफल खुसी र शक्ति हो, यसको विशेष अनुभव त गर्छौ नै। अहिले जति स्वयं शक्तिशाली लोड्ड हाउस, माइट हाउस बनेर सेवा गर्छौ त्यति छिटो चारैतिर प्रत्यक्षताको झण्डा फहराउने छौ। हरेक निमित्त सेवाधारीले विशेष सेवाको सफलताको लागि दुई कुरामा ध्यान राख्नु छ- पहिलो कुरा, सदा संस्कारलाई मिलाउने एकताको, हरेक स्थानबाट यो विशेषता देखियोस्। दोस्रो- सदा हरेक निमित्त सेवाधारीहरूले पहिला स्वयंलाई यी दुई प्रमाणपत्र दिनु छ। पहिलो “एकता” दोस्रो “सन्तुष्टता”। संस्कार भिन्न-भिन्न हुन्छन् नै र हुँदै पनि गर्छन् तर संस्कारलाई जुधाउनु वा छेउ लगाएर स्वयंलाई सुरक्षित राख्नु- यो आफूमाथि निर्भर छ। जे भए पनि यदि कसैको संस्कार यस्तो छ भने अर्कोले ताली नबजाओस्। चाहे त्यो परिवर्तन होस् वा परिवर्तन नहोस् तर तिम्री त परिवर्तन हुन सक्छौ नि। यदि हरेकले आफूलाई परिवर्तन गर्छ, समाहित गर्ने शक्ति धारण गर्छ भने अर्कोको संस्कार पनि अवश्य शीतल हुन्छ। त्यसैले सदा एकले अर्कोसँग स्नेहको भावनाले, श्रेष्ठताको भावनाले सम्पर्कमा आउने गर किनकि निमित्त सेवाधारीहरू बाबाको अनुहारका दर्पण हौ। त्यसैले जुन तिम्रो यथार्थ जीवन हुन्छ त्यही बाबाको अनुहारको दर्पण बन्छ त्यसैले सदा यस्तो जीवन रूपी दर्पण बन, जसमा बाबा जो हुनुहुन्छ जस्तो हुनुहुन्छ त्यस्तै देखियोस्। बाकी मेहनत राम्रो गरेका छौ, हिम्मत पनि राम्रो छ। सेवाको वृद्धिको उमेर पनि धेरै राम्रो छ त्यसैले विस्तार गरिरहेका छौ। सेवा त राम्रो छ तर अब केवल बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेको लागि प्रत्यक्ष जीवनको प्रमाण सदा देखाउनु छ। जुन सबैले एउटै स्वरमा भनुन्- यिनीहरू ज्ञानको धारणामा त एक छन् तर संस्कार मिलाउनमा पनि नम्बरवन छन्। यस्तो पनि होइन- भारतका टिचर बेग्लै छन्, विदेशमा टिचर बेग्लै हुन्छन्। सबै एउटै हुन्। यिनीहरू त केवल सेवाको लागि निमित्त बनेका छन्, स्थापनामा सहयोगी बनेका छन् र अहिले पनि सहयोगी दिइरहेका छन्। त्यसैले स्वतः नै सबैमा विशेष पार्ट खेल्नु पर्ने हुन्छ। त्यसो त बापदादा अथवा निमित्त आत्माहरूको पासमा विदेशी वा देशीमा केही अन्तर छैन। जहाँ जसको सेवाको विशेषता हुन्छ फेरि चाहे कोही पनि होस् त्यहाँ उसको विशेषताको लाभ लिनु पर्ने हुन्छ। बाकी एक अर्कोलाई सम्मान दिनु, यो त ब्राह्मण कुलको मर्यादा हो- स्नेह लिनु र सम्मान दिनु। विशेषतालाई महत्त्व दिइन्छ नकि व्यक्तिलाई। अच्छा।

वरदान:- हर सेकेण्ड र संकल्पलाई अमूल्य रीतिले व्यतीत गर्ने अमूल्य रत्न भव संगमयुगको एक सेकेण्डको पनि धेरै ठूलो मूल्य छ। जसरी एकको लाख गुणा बन्छ त्यसैगरी यदि एक सेकेण्ड पनि व्यर्थ गयो भने लाख गुणा व्यर्थ जान्छ। त्यसैले यति ध्यान दिनु छ, जसले गर्दा अलबेलापन समाप्त होस्। अहिले त कोही हिसाब लिनेवाला छैन तर थोरै समय पछि पश्चाताप हुनेछ किनकि यो समयको धेरै मूल्य छ। जसले आफ्नो हर सेकेण्ड, हर संकल्पलाई अमूल्य रीतिले व्यतीत गर्छन् तिनीहरू नै अमूल्य रत्न बन्छन्।

स्लोगन:- जो सदा योगयुक्त ह्न्छ, ऊ नै सहयोगको अनुभव गर्दै विजयी बन्छ।